28/02/2019

Η αξία μιας καλής πράξης την ημέρα (Θαυμαστή διήγηση)

/ Γνώμες

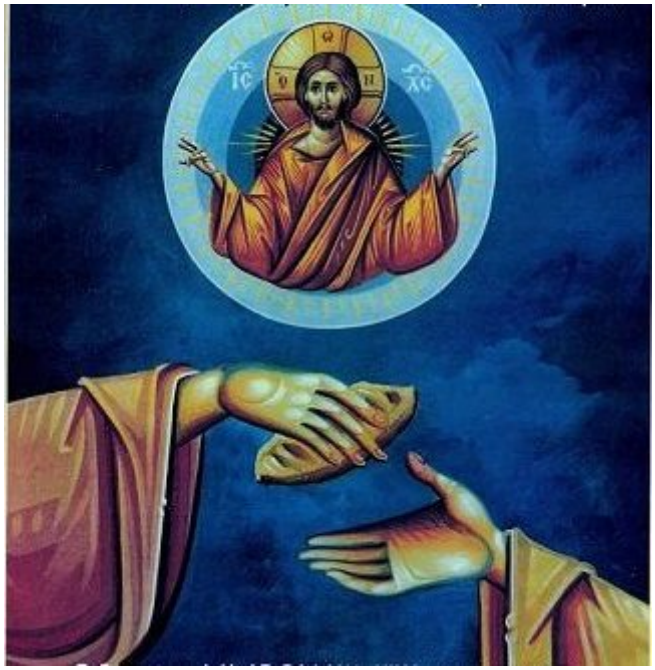

Ήταν καλοκαίρι του 1988. Έκανα με τα πόδια μόνος την διαδρομή Δάφνη – Καρυές – Σταυρονικήτα – Ιβήρων – Φιλοθέου – Λαύρα – Κερασιά – Αγία Άννα.

Στον δρόμο από την Λαύρα στην Κερασιά, λίγο έξω από την Κερασιά συνάντησα ένα γεροντάκι που έσκαβε στον κήπο του.

-«Καλώς τον», μου είπε, «έλα να πιεις ένα νερό.»

Παίρνω το νερό. Τον ευχαριστώ. Πίνω. Δοξάζω τον Θεό. Πιάνουμε κουβέντα.

–«Πως σε λένε;»

-«Σ.»

-«Από πού είσαι;»

-«Από την Αθήνα.»

-«Που πας;»

-«Στον π. Θ.»

-«Τι δουλειά κάνεις;»

-«Δικηγόρος.»

-«Δεν πειράζει!»

«Άκου παιδί μου, Σ., να σου πω μια ιστορία. Ήταν ένας πλούσιος άνθρωπος, γεμάτος πάθη, εγωισμό, φιλοχρηματία, φθόνο, οργή. Μια μέρα, εκεί που έβγαινε από ένα φούρνο φορτωμένος με ψωμιά, ένας φτωχούλης του ζήτησε ελεημοσύνη.

Όμως, ο πλούσιος θύμωσε και στον θυμό του πέταξε ένα καρβέλι ψωμί στον φτωχό. Αυτός το πήρε και το έφαγε στο σπίτι του με τα παιδάκια του. Έφτασε ο καιρός και ο πλούσιος κοιμήθηκε.

Ήρθαν τότε οι δαίμονες και του τραβούσαν την ψυχή του να την πάνε στην κόλαση. Μπήκαν τα πάθη του στην μια πλευρά της ζυγαριάς και η ζυγαριά έγερνε προς την κόλαση.

Έβαλε τότε, Σ. παιδί μου, και ο φύλακας άγγελος του από την άλλη πλευρά το καρβέλι, που ο πλούσιος είχε πετάξει με θυμό αλλά ο φτωχός το έφαγε με τα παιδιά του και ωφελήθηκε, και αμέσως η ζυγαριά ισορρόπησε και η ψυχή σώθηκε.

Βλέπεις, παιδί μου, τι αξία έχει και η πιο μικρή καλή πράξη ανεξάρτητα από την προαίρεση αυτού που την κάνει;

Άντε στο καλό, παιδί μου και να θυμάσαι, πριν βάλεις το κεφάλι σου στο μαξιλάρι κάθε βράδυ, να κοιτάς να έχεις κάνει τουλάχιστον μια καλή πράξη.

Αυτό μπορεί να σε σώσει.»